

โครงการเผยแพร่ผลงานวิจัยของนักศึกษาสู่สาธารณะ

โดย

นักศึกษาเอกสังคมาศาสตร์การพัฒนาศาสตร์ ชั้นปีที่ 4

ภาควิชาสังคมาศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

24 มกราคม 2557

ณ ห้องห้องพระโรง หอศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตวังท่าพระ

โครงการเผยแพร่ผลงานวิจัยของนักศึกษาสู่สาธารณะ

วันศุกร์ที่ 24 มกราคม 2557

ห้องห้องพระโรง หอศิลป์ วังท่าพระ มหาวิทยาลัยศิลปากร

หลักการและเหตุผล

ภาควิชาสังคมศาสตร์ได้จัดการเรียนการสอนที่เน้นลักษณะของการบูรณาการกับสาขารัฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ และสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา เพื่อให้นักศึกษาได้เป็นบัณฑิตที่มีความรอบรู้หลาย ๆ ด้าน และมีรายวิชาที่มุ่งเน้นให้นักศึกษาได้ค้นคว้าวิจัยเรื่องดังกล่าว คือ รายวิชา 435 243 การเตรียมสัมมนา สังคมไทยกับการพัฒนา และ 435 245 สัมมนาสังคมไทยกับการพัฒนา ซึ่งรายวิชาดังกล่าวมอบหมายให้นักศึกษาทำวิจัยประเด็นหรือสถานการณ์ต่างๆในสังคมไทย

ดังนั้นในปีการศึกษา 2556 ภาควิชาสังคมศาสตร์จึงได้จัดให้มีโครงการเผยแพร่ผลงานวิจัยสู่สาธารณะของนักศึกษาเอกสังคมศาสตร์การพัฒนา ชั้นปีที่ 4 เพื่อให้ตอบสนองกับการเรียนการสอนดังกล่าวของหลักสูตรของภาควิชาฯ และเป็นการส่งเสริมทักษะกระบวนการเรียนรู้ที่ให้นักศึกษาได้มีโอกาสพัฒนาความสามารถทางวิชาการและสามารถถ่ายทอดองค์ความรู้ไปสู่สังคม

โดยภาควิชาฯ ได้เล็งเห็นประโยชน์ของงานวิจัยของนักศึกษาที่นอกจากจะเป็นประโยชน์ต่อตนเองแล้วยังสามารถถ่ายทอดความรู้สู่กลุ่มนักศึกษาทั้งในคณะอักษรศาสตร์ และสู่สาธารณชนเพื่อที่นักศึกษารุ่นต่อไป ๆ หรือบุคคลทั่วไปที่เข้ารับฟังจะได้นำสาระความรู้ที่ได้จากการจัดงานบริการวิชาการในครั้งนี้ไปใช้ประโยชน์ในด้านต่าง ๆ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาเอกสังคมศาสตร์การพัฒนา ชั้นปีที่ 4 ที่ได้เผยแพร่ผลงานต่อสาธารณชน
2. เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผลงานวิจัยระหว่างนักศึกษา คณาจารย์ นักวิชาการ และผู้สนใจ
3. เพื่อพัฒนาคุณภาพของผลงานวิชาการและเพิ่มศักยภาพของนักศึกษาในการใช้ประโยชน์จากการวิจัย
4. เพื่อเป็นการบริการวิชาการแก่สังคมของภาควิชาสังคมศาสตร์

กำหนดการ

- 8.00-8.30 ลงทะเบียน
- 8.30-8.45 แนะนำโครงการ โครงการเผยแพร่ผลงานวิจัยของนักศึกษาสู่สาธารณะ
- 8.45- 9.25 "การเข้าถึงการเรียนกวดวิชา"
ให้ความเห็นโดย อ.ดร.ธานี ชัยวัฒน์ คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- 9.25-10.05 "ความแตกต่างทางสถานภาพของบุคคลที่มีผลต่อการเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม"
ให้ความเห็นโดย ผศ.ดร.บัณฑิต จันทรโรจนกิจ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- 10.05-10.45 "การมีส่วนร่วมของคนไร้บ้านในการพัฒนา กรณีศึกษาศูนย์พักคนไร้บ้านบางกอกน้อย"
ให้ความเห็นโดย คุณนพพรณ พรมศรี มูลนิธิพัฒนาที่อยู่อาศัย
- 10.45-11.30 "การมีส่วนร่วมของประชาชนกับ กสทช. กรณีทีวีดิจิทัล"
ให้ความเห็นโดย คุณสุภิญญา กลางณรงค์ คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ กสทช. (คุณตรี บุญเจือ อ่านความเห็นแทนแทน)
- 11.30-12.10 “กระบวนการควบคุมแรงงานภายในธุรกิจโรงแรม”
ให้ความเห็นโดย รศ.ดร.วรวิทย์ เจริญเลิศ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (มีผู้อ่านความเห็นแทน)
- 12.10-13.00 พักรับประทานอาหาร
- 13.00-14.00 เสวนา “ประสบการณ์การรับนักศึกษาพร้อมเรียนรู้การทำงานในองค์กร”
ผู้ร่วมเสวนา - มุฑิตา เชื้อซัง สำนักข่าวประชาไท
- คุณสมพร ทารพรม มูลนิธิพัฒนาที่อยู่อาศัย
- คุณตรี บุญเจือ กลุ่มงานรับเรื่องร้องเรียนและคุ้มครองผู้บริโภคในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ กสทช.
- คุณยิ่งชีพ อัชฌานนท์ ILAW
- 14.00-14.40 "ความเข้าใจของผู้รับสารที่มีต่อรายการพื้นที่ชีวิต"
ให้ความเห็นโดย คุณนพนนท์ อนุรัตน์ โปรดิวเซอร์รายการพื้นที่ชีวิต
- 14.40-15.20 "การรณรงค์สาธารณะขององค์กรแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ประเทศไทย"
ให้ความเห็นโดย คุณปกรณ์ เลิศเสถียรชัย สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- 15.20-16.00 “อัตลักษณ์ของผู้สูงอายุในศูนย์พัฒนาการจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุบ้านบางแค”
ให้ความเห็นโดย อาจารย์ศศิธร ศิลปวุฒยา คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร
- 16.00-16.20 สรุปรปิดงาน

การเข้าถึงการเรียนกวดวิชา

นางสาวชิษณุชา พวงภู่น้อย นางสาวสุพรรณษา ผสมทรัพย์ และนางสาวโสภาวดี โทชนบท

บทคัดย่อ

การเรียนกวดวิชากลายเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายประเภทสามัญ และยังเป็นส่วนสำคัญต่อการเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา แต่ใช่ว่านักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจะสามารถเรียนกวดวิชาได้ทุกคน จึงเป็นที่มาของงานศึกษาเรื่อง การเข้าถึงการเรียนกวดวิชา เพื่อศึกษารูปแบบการเรียนที่มีอยู่ในอำเภอเมืองและอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ทั้ง สถานที่เรียน ค่าใช้จ่ายในการเรียน รวมถึง รูปแบบการเรียน และเพื่อศึกษาสาเหตุที่ทำให้นักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายไม่ได้เรียนกวดวิชา โดยศึกษาจากเอกสารของสถาบันกวดวิชา การพูดคุยกับเจ้าหน้าที่ในสถาบันกวดวิชาหรือครูผู้สอน การพูดคุยกับคุณครูในโรงเรียน การสัมภาษณ์นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและการใช้แบบสอบถาม จากการศึกษาพบว่า สถานที่เรียนกวดวิชาโดยส่วนใหญ่กระจุกตัวอยู่ในเมือง เวลาเรียนมักจะถูกกำหนดให้เป็นหลังเลิกเรียนและวันหยุด เสาร์-อาทิตย์ ส่วนค่าใช้จ่ายนั้นขึ้นอยู่กับรูปแบบการเรียนกวดวิชาว่าเรียนกับสถาบันกวดวิชาหรือเรียนกวดวิชานอกสถาบัน และสาเหตุที่ทำให้ไม่ได้เรียนกวดวิชา ประกอบไปด้วย สาเหตุทางด้านค่าใช้จ่าย สาเหตุทางด้านพื้นที่และสาเหตุทางด้านทัศนคติ

สถานภาพของบุคคลที่มีผลต่อการเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม

นางสาวรวงคณาง อ้วนอก นางสาวหทัยทิพย์ เตยหอม และนางสาวหนึ่งฤทัย ตั้งพิริยะพงศ์

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง “สถานภาพของบุคคลที่มีผลต่อการเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม” เป็นการศึกษา สถานภาพและความยากลำบากในระหว่างเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมของบุคคลทั้งสี่คน ที่ถูกดำเนินคดี เพื่อให้ เห็นว่า การมีสถานภาพที่แตกต่างกันนั้นจะส่งผลให้บุคคลเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมต่างกันอย่างไร

โดยการศึกษาครั้งนี้ เก็บรวบรวมข้อมูลจากข่าว เอกสารต่างๆ สัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้องกับจำเลย 4 กลุ่ม ได้แก่ ครอบครัว ทนายความ และกลุ่มอื่นๆ ที่ให้ความช่วยเหลือจำเลยนอกจากนี้ยังสังเกตการณ์บาง ขั้นตอนของการดำเนินคดีด้วย

ผลการศึกษาพบว่า จำเลยที่มีสถานภาพต่างกัน มีความยากลำบากในระหว่างเข้าสู่กระบวนการ ยุติธรรมที่ต่างกัน ผู้ที่มีสถานภาพเหนือกว่า สามารถเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมได้ดีกว่า เนื่องจากมีทุนทาง เศรษฐกิจ ทุนทางวัฒนธรรม ทุนทางวัฒนธรรม และทุนทางสังคมสะสมไว้อยู่แล้ว แม้จะถูกคุมขัง ก็สามารถ ต่อสู้คดีได้เต็มที่มากกว่าผู้ที่มีสถานภาพต่ำกว่าแต่อย่างไรก็ตาม สถานภาพที่เหนือกว่าบางประการ อาจไม่ นำไปสู่ความได้เปรียบเสมอไป แต่อาจส่งผลกระทบต่อบุคคลในการต่อสู้คดีด้วย ในขณะที่เดียวกันยังพบว่า สถานภาพที่ต่ำกว่า ก็สามารถแปรเปลี่ยนเป็นทุนที่ส่งผลดีได้เช่นกัน

ทั้งนี้ สถานภาพและความยากลำบากที่แตกต่างกันของจำเลย ยังเป็นข้อยืนยันว่าสังคมไทยเต็มไปด้วย ความไม่เท่าเทียมกันในทุกมิติ แม้แต่ในกระบวนการยุติธรรมซึ่งดำเนินไปตามตัวบทกฎหมายหนึ่งเดียวก็ตาม

การมีส่วนร่วมของคนไร้บ้านในการพัฒนา: กรณีศึกษาศูนย์พักคนไร้บ้านบางกอกน้อย (สุวิทย์ วัดหนู)

นางสาว ปัญญา พุฒศรี นางสาว พิลาสลักษ์ ชัยศิริ และนางสาว ฎริตาภรณ์ ชูชูวงศ์

บทคัดย่อ

การศึกษางานวิจัยหัวข้อ “ การมีส่วนร่วมของคนไร้บ้านในการพัฒนา:กรณีศึกษาศูนย์พักคนไร้บ้านบางกอกน้อย(สุวิทย์ วัดหนู) ” ศึกษาการให้ความหมายและความสำคัญของการมีส่วนร่วมในงานพัฒนาในมุมมองของนักพัฒนาแกนนำเครือข่ายคนไร้บ้าน และคนไร้บ้านศูนย์บางกอกน้อย รวมทั้งศึกษากระบวนการสร้างการมีส่วนร่วมในทางปฏิบัติในการดำเนินกิจกรรมออมทรัพย์เพื่อที่อยู่อาศัยและกิจกรรมธนาคารขยะรีไซเคิลของคนไร้บ้าน อีกทั้งยังศึกษาเงื่อนไขการมีส่วนร่วมและไม่มีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาของคนไร้บ้านที่พักอาศัยในศูนย์บางกอกน้อย ผ่านกรณีศึกษากิจกรรมออมทรัพย์เพื่อที่อยู่อาศัยบ้านและกิจกรรมธนาคารขยะรีไซเคิลโดยมีวิธีการเก็บข้อมูล คือ การสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วมและการสัมภาษณ์เจาะลึก

ผลจากการศึกษาพบว่า การให้ความหมายของกลุ่มคนทั้งสาม อันประกอบไปด้วยเจ้าหน้าที่มพศ. แกนนำเครือข่ายคนไร้บ้าน และสมาชิกเครือข่ายคนไร้บ้านศูนย์บางกอกน้อย อาจมีความแตกต่างกันในรายละเอียด แต่ก็มีความสอดคล้องกันซึ่ง การมีส่วนร่วม หมายถึง การมาร่วมคิด ร่วมทำ ตัดสินใจและประเมินผลในการทำกิจกรรม อีกทั้งกลุ่มคนทั้งสามต่างให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมในการทำงานพัฒนา โดยเห็นว่าเป็นหัวใจสำคัญที่ทำให้ทราบถึงปัญหาและสามารถทำให้แก้ไขปัญหาได้อย่างตรงจุดและนำไปสู่ความสำเร็จของงานพัฒนา โดยเจ้าหน้าที่ มพศ. จะสร้างการมีส่วนร่วม ผ่านการทำกิจกรรมออมทรัพย์ฯและกิจกรรมธนาคารขยะฯ ในแต่ละขั้นตอน ซึ่งจากการศึกษาพบว่าการสร้างและส่งเสริมการมีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่องเนื่องทำให้ส่งผลต่อระดับการมีส่วนร่วมของสมาชิกซึ่งแบ่งได้ 3 ระดับ คือ ระดับการมีส่วนร่วมแท้จริง มีส่วนร่วมบางส่วน และมีส่วนร่วมเทียม ทั้งนี้การที่เจ้าหน้าที่มพศ.มิได้ส่งเสริมการทำกิจกรรมอย่างต่อเนื่องเนื่องจากเป็นเทคนิควิธีการในการทำงานกับคนไร้บ้านที่ต้องใช้วิธีการประณีประนอม มากกว่าการบังคับ อีกทั้งยังต้องใช้ระยะเวลาในการส่งเสริมมาก นอกจากนี้จากการศึกษาเกี่ยวกับเงื่อนไขของการมีส่วนร่วมและไม่มีในการทำกิจกรรมออมทรัพย์เพื่อที่อยู่อาศัย และกิจกรรมธนาคารขยะรีไซเคิลพบว่า ในกิจกรรมออมทรัพย์ฯ เงื่อนไขด้านครอบครัว เงื่อนไขเรื่องความสอดคล้องระหว่างเป้าหมายของกิจกรรมและเป้าหมายของสมาชิกแต่ละคน และเงื่อนไขเฉพาะตัวอื่นๆ เช่น การรับผิดชอบต่อหน้าที่ มีผลต่อความสม่ำเสมอในการเข้าร่วมกิจกรรมนี้ ในขณะที่กิจกรรมธนาคารขยะฯมีเงื่อนไขด้านอาชีพ เงื่อนไขจากกระบวนการสร้างและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเจ้าหน้าที่มพศ. และเงื่อนไขเฉพาะตัว เช่น การสำนึกถึงบุญคุณ การรู้สึกกลัวจะโดนตำหนิ และการหวังผลตอบแทนของกิจกรรม เป็นเงื่อนไขสำคัญต่อการเข้าร่วมและไม่เข้าร่วมในกิจกรรมนี้

การมีส่วนร่วมของประชาชน กับ กสทช. กรณีศึกษา ทีวี่ดิจิตอล

นางสาวสกาเตือน ทวนทอง นางสาวอรนัย อาจอ่อนศรี และนางสาวอรุณี จุลิมาศาสตร์

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนกับ กสทช. กรณีศึกษา ทีวี่ดิจิตอล มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของกสทช. กรณีศึกษาทีวี่ดิจิตอล และเพื่อศึกษาบทบาทในการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน กรณีศึกษาทีวี่ดิจิตอล เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ มีการเก็บข้อมูล 3 รูปแบบ คือ การค้นคว้าข้อมูล แบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถาม โดยมีบุคคลที่ให้ข้อมูลสำคัญ แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม คือ สำนักงานกสทช. ประชาชน นักวิชาการด้านสื่อ และองค์กรวิชาชีพสื่อ

ผลการศึกษาพบว่า การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของกสทช. มี 2 รูปแบบ คือ การประชาสัมพันธ์สร้างความรับรู้ให้กับประชาชน และการจัดรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ โดยในงานวิจัยได้ชี้ให้เห็นว่า กสทช. ยังไม่สามารถสร้างความรับรู้เกี่ยวกับทีวี่ดิจิตอลอย่างชัดเจนและกลไกในการเปิดรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของประชาชนก็ยังไม่มากพอ จึงทำให้ระดับการมีส่วนร่วมที่ กสทช. ส่งเสริมอยู่ในระดับที่ 1-2 เท่านั้น ส่วนบทบาทในการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนสามารถแบ่งได้เป็น 2 รูปแบบคือ ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมกับช่องทางของกสทช. และช่องทางการมีส่วนร่วมที่เกิดจากภาคประชาชน ทั้งนี้การมีบทบาทในการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนมักเกิดจากการรวมกลุ่มของภาคประชาชนที่ต้องการแสดงออกเกี่ยวกับสื่อ โดยการนำเสนอความคิดเห็นของภาคประชาชน ได้แก่ การให้ข้อมูลผ่านสื่อออนไลน์ การจัดเวทีเสวนาโดยภาคประชาชน รวมไปถึงงานวิจัยและบทความ สำหรับการมีส่วนร่วมภาคของประชาชนจะเกิดขึ้นได้ต้องเกิดจากการรับรู้ข่าวสารที่เพียงพอและการทำให้ภาคประชาชนรู้สึกว่าเป็นเรื่องทีวี่ดิจิตอลเกี่ยวข้องกับตนเอง ซึ่งถือเป็นหน้าที่ของกสทช. ในการสร้างความรับรู้ให้กับประชาชนในวงกว้าง

ความเข้าใจของผู้รับสารที่มีต่อรายการพื้นที่ชีวิต

นางสาวชนากานต์ อิ่มสุข นายพิสิทธิ์ ศรีพุ่มไข่ และนายอรุช ปรากฏเรียงไกร

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยเรื่อง ความเข้าใจของผู้รับสารที่มีต่อรายการพื้นที่ชีวิตมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวัตถุประสงค์ของผู้ส่งสารในการนำเสนอรายการพื้นที่ชีวิตและ เพื่อศึกษาถึงความเข้าใจของผู้รับชมที่มีต่อรายการพื้นที่ชีวิต

โดยกำหนดตอนศึกษาทั้งหมด 7 ตอน เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึกทั้งหมด 19 คน ซึ่งคัดเลือกจากกลุ่มแฟนรายการ แฟนคลับพิธีกร และบุคคลทั่วไป

ผลจากการศึกษาพบว่า เมื่อวิเคราะห์ด้านผู้ผลิตและผู้รับชมทั้งหมดแล้ว ทำให้เห็นว่าผู้รับชมมีความเข้าใจที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของผู้ผลิตที่ต้องการนำเสนอให้ผู้รับชมอย่างน้อยเพียงไร โดยผู้รับชมใหญ่ส่วนมีการตีความที่เห็นด้วยกับเนื้อหาของทางรายการ คือมีความเข้าใจในเนื้อหา วัตถุประสงค์ของทางรายการในระดับหนึ่ง แต่ไม่สามารถลึกไปถึงรายละเอียดของจุดมุ่งหมายของผู้ผลิตชัดๆ และมีการตีความที่ต่อรองกับเนื้อหาของทางรายการ โดยมีความคิดเห็นที่เห็นด้วยกับรายการบางส่วน แต่มีข้อเสนอแนะที่เป็นความคิดเห็นของตนเองบางประการ แต่ไม่มีผู้รับชมที่มีการตีความที่ต่อต้านกับเนื้อหาของทางรายการที่อยู่ในขอบเขตของงานวิจัย 7 ตอน มีเพียงผู้ที่ต่อต้านรูปแบบในการนำเสนอของรายการในภาพรวมเพียงเท่านั้น

กระบวนการควบคุมแรงงานภายในธุรกิจโรงแรม

นางสาว จิตรลณี ศาศวัตตานติ นาย เจนณรงค์ สมบุญศรี นางสาว น้ำฝน มีศิริ

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยเรื่อง กระบวนการควบคุมแรงงานภายในธุรกิจโรงแรม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึง กระบวนการควบคุมแรงงานภายในธุรกิจโรงแรม รวมทั้งเป็นการศึกษาถึงสาเหตุของความแตกต่างของ กระบวนการควบคุมแรงงานในธุรกิจโรงแรม งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ โดยที่กลุ่มผู้ทำวิจัยนั้นเลือกที่จะศึกษากระบวนการควบคุมแรงงานภายใน 3 แผนกเท่านั้นคือ แผนกแม่บ้าน แผนกอาหารและเครื่องดื่ม และแผนกต้อนรับ โดยใช้การสังเกตแบบมีส่วนร่วม และการสัมภาษณ์เชิงเจาะลึก เพื่อให้ได้ถึงข้อมูลที่จะนำมาตอบคำถามวิจัย

ผลของการศึกษาพบว่า กระบวนการควบคุมแรงงานภายในธุรกิจโรงแรมทั้ง 3 แผนกนั้นมีทั้งหมด 2 วิธีการ คือ การควบคุมโดยตรงที่มองเห็น และการสร้างความยินยอมพร้อมใจ ซึ่งทั้ง 2 วิธีนี้ทำงานอยู่ภายใน 5 รูปแบบ คือ การจัดการด้านเวลาทำงาน การจัดการด้านรายได้ การจัดการด้านการทำงาน การจัดการด้าน อดมการณ์ และการจัดการด้านการสร้างกิจกรรม

กระบวนการควบคุมแรงงานจากการศึกษาพบว่ามีความแตกต่างกันของทั้ง 3 แผนก สืบเนื่องจาก พื้นฐานที่แตกต่างกัน 2 ด้าน คือ พื้นฐานด้านพนักงาน และ พื้นฐานด้านลักษณะงาน ที่ส่งผลให้มีการใช้วิธีการ ควบคุมการทำงานที่ต่างกันโดยสอดคล้องกับการทำให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด เพื่อประโยชน์ต่อนายทุนที่จะ สามารถสร้างมูลค่า และเก็บมูลค่าไว้กับนายทุน โดยอาศัยรูปแบบกระบวนการควบคุมแรงงานที่มี ประสิทธิภาพ

การรณรงค์สาธารณะขององค์กรแอมเนสตี้อินเตอร์เนชันแนล ประเทศไทย

นางสาวกชรัตน์ แจ่มจำรัส นางสาวณัชศุภนันท์ วรฤตจิราเจตน์ และนายรัชพล ประสิทธิ์พันธ์

บทคัดย่อ

เนื่องจากกลุ่มผู้ทำวิจัยได้มีโอกาสเข้าไปมีประสบการณ์การทำงานกับองค์กรแอมเนสตี้อินเตอร์เนชันแนล ประเทศไทย ซึ่งเป็นองค์กรระหว่างประเทศที่ทำงานเกี่ยวกับด้านสิทธิมนุษยชน และจากการได้เข้าร่วมกิจกรรมรณรงค์สาธารณะขององค์กร จึงได้ตั้งข้อสังเกตกับกิจกรรมการล่ารายชื่อที่แสดงให้เห็นว่าผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้ตระหนักถึงประเด็นที่องค์กรนำเสนอผ่านการรณรงค์สาธารณะ ซึ่งจากกรณีดังกล่าวนี้ครั้งนี้ทำให้กลุ่มผู้วิจัยมีข้อสงสัยและมีความสนใจที่จะศึกษาถึงการจัดกิจกรรมรณรงค์สาธารณะในประเด็นที่เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนขององค์กรแอมเนสตี้อินเตอร์เนชันแนลประเทศไทย รวมถึงการตระหนักถึงสิทธิมนุษยชนของผู้เข้าร่วมกิจกรรมขององค์กร โดยงานวิจัยชิ้นนี้นั้น กลุ่มผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาความหมายของการรณรงค์สาธารณะ 2. เพื่อศึกษาลักษณะการทำกิจกรรมรณรงค์สาธารณะขององค์กรแอมเนสตี้อินเตอร์เนชันแนล ประเทศไทย และ 3. เพื่อศึกษาการตระหนักถึงสิทธิมนุษยชนของผู้เข้าร่วมกิจกรรมรณรงค์สาธารณะกับองค์กร

การวิจัยครั้งนี้กลุ่มผู้วิจัยได้ทำการค้นคว้า เอกสาร หนังสือต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดการรณรงค์สาธารณะ เพื่อนำมาตอบวัตถุประสงค์ข้อที่วัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาความหมายของการรณรงค์สาธารณะ และได้เข้าไปเก็บข้อมูลจากบุคคลที่เกี่ยวข้องสองส่วน ได้แก่ ผู้ส่งสาร คือ เจ้าหน้าที่ฝ่ายกิจกรรม (Activist) และเจ้าหน้าที่ฝ่ายมีเดีย (Media) ขององค์กร กับ ผู้รับสาร ได้แก่ Members สมาชิกขององค์กร และ ผู้เข้าร่วมกิจกรรม ที่เข้าร่วมกิจกรรมการรณรงค์สาธารณะในช่วงเดือนตุลาคม 2556 ได้แก่กิจกรรม 1. กิจกรรม Film Festival 2. กิจกรรมงานเสวนา “คุยกับแพะ” และ 3. กิจกรรมห้องเรียนสิทธิโรงเรียนนายร้อยสามพราน โดยเก็บข้อมูลจากทั้งที่เป็นสมาชิกองค์กรจำนวน ยี่สิบคน โดยการถามคำถามผ่านการสัมภาษณ์ และผู้ที่ไม่ได้เป็นสมาชิกองค์กรจำนวน หนึ่งร้อยคน ผ่านแบบสอบถาม เพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่สองและสาม

กลุ่มผู้ทำวิจัยพบว่าการรณรงค์สาธารณะคือ การการรณรงค์สาธารณะนั้น เป็นอีกรูปแบบหนึ่งของการสื่อสารผ่าน รูปแบบกิจกรรมใดๆก็ตามที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อการ เปลี่ยนแปลงทัศนคติ และความเข้าใจของผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมการรณรงค์สาธารณะ ซึ่งทางองค์กรมุ่งทำการรณรงค์สาธารณะนั้นโดยเน้นการมีส่วนร่วมกับกลุ่มนักเรียนนักศึกษา ซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายหลักขององค์กร และจากการเก็บข้อมูลจากผู้เข้าร่วมกิจกรรมทั้งหมดทั้งที่เป็นสมาชิกตามระดับความถี่ 1-5 และผู้ร่วมกิจกรรม กิจกรรม Film Festival เป็นกิจกรรมที่ประสบความสำเร็จมากที่สุด และพบว่าปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการเกิดความตระหนักนั้น มีปัจจัยเดียวกันกับกลุ่มผู้เข้าร่วมกิจกรรมการรณรงค์สาธารณะทั้งหนึ่งร้อยคนข้างต้น นั่นคือ ปัจจัยก่อนหน้า ปัจจัยก่อนหน้าที่ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงระดับความตระหนักนั้นคือ ปัจจัยด้านอายุ และปัจจัยทางด้านการศึกษา

อัตลักษณ์ของผู้สูงอายุในศูนย์พัฒนาการจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุบ้านบางแค

นางสาวเกษราภรณ์ อินแพง นายพิสิษฐ์ ดิษยธนะสิทธิ์ และนางสาวนันทิชา สุญลีภัย

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการอธิบายตนเองและการแสดงออกของผู้สูงอายุในสถานสงเคราะห์ผ่านการสังเกตจากการทำกิจกรรมต่างๆและการสัมภาษณ์พูดคุยเพื่อสะท้อนให้เห็นอัตลักษณ์ที่หลากหลายของผู้สูงอายุ และศึกษาเงื่อนไขและปัจจัยที่ส่งผลให้ผู้สูงอายุในสถานสงเคราะห์แต่ละกลุ่มเลือกแสดงอัตลักษณ์ที่มีความแตกต่างกันออกไป กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้สูงอายุในบ้านบางแค โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณา คือ การเข้าร่วมกิจกรรมของผู้สูงอายุ ซึ่งการแสดงออกเหล่านี้เป็นการแสดง อัตลักษณ์ของผู้สูงอายุได้อย่างชัดเจน ด้วยเกณฑ์ดังกล่าวสามารถจัดแบ่งผู้สูงอายุเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ ผู้ที่ไม่เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ แต่มักจะอยู่เฉย ๆ ผู้สูงอายุกลุ่มนี้มีจำนวนประมาณ 90 คน หรือ 34 เปอร์เซ็นต์ของผู้สูงอายุทั้งหมดในบ้านบางแค โดยจะศึกษา 4 คนและผู้ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมต่างๆทั้งกิจกรรมที่จัดโดยบ้านบางแคและกิจกรรมที่ผู้สูงอายุเลือกที่จะทำเอง ผู้วิจัยเลือกศึกษาผู้สูงอายุทั้งหมด 12 คน แบ่งสองกลุ่มหลัก กลุ่มแรก คือ ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมส่วนรวมของบ้านบางแค 8 คนจาก 4 กิจกรรมที่บ้านบางแคจัดขึ้นคือ 1) การประชุม 2) กีฬา 3) งานฝีมือ 4) กิจกรรมนอกสถานที่ และกลุ่มที่สอง คือ ผู้ที่มีกิจกรรมของตนเอง 4 คน

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ที่ไม่ทำกิจกรรม ยอมรับว่าตนเองเป็นภาระที่ต้องการรับการสงเคราะห์ช่วยเหลือจากผู้อื่นในสังคม ส่วนผู้ที่ทำกิจกรรมมีความหมายขัดแย้งกับการเป็นผู้สูงอายุที่สังคมเข้าใจว่าพวกเขาเป็นกลุ่มคนที่ต้องได้รับการดูแล พวกเขาไม่รู้สึกว่าตนเองเป็นภาระแต่อย่างใด เข้าร่วมกิจกรรมเพราะคิดว่าเป็นสิทธิ์ของตนเองที่ควรได้รับ ต้องการที่จะมีสุขภาพที่ดีเพื่อที่จะได้ไม่ต้องรบกวนผู้อื่น บางกิจกรรมเป็นสิ่งที่ตนไม่เคยทำมาก่อน และพวกเขาคิดว่าตนเป็นบุคคลที่สร้างประโยชน์ให้กับทางบ้านบางแคและยังสามารถทำสิ่งที่มีคุณค่าได้อยู่ ซึ่งเงื่อนไขและปัจจัยที่ส่งผลให้ผู้สูงอายุกลุ่มต่างๆ เลือกแสดงอัตลักษณ์ที่แตกต่างกันเช่นนี้ คือเรื่องราวเกี่ยวกับภูมิหลังของผู้สูงอายุมารวมถึงสาเหตุการเข้ารับบริการอีกด้วย